

X.

tua, tun; tua hāⁿ, getan haben. tua, tue; tuənd, tut.

pres. ind. pres. conj. impf. conj.

i tua, ich tue	tōn (bal. tūei), tue tāt, tāte
du tuəst	tōu(i)st, tūeišt
er tuət	tōu, tūei
miər tuənd	tōuənd, tūeiend

XI.

lōⁿ, lassen; glōⁿ hāⁿ, gelassen haben.

lōß, laß; lond, lasset.

i lōß ob, lo, ich lässe	läss(i), lässe	ließ (lässt), ließe
du lošt	lässišt	ließišt
er loßt, lōt	läss(i)	ließ
miər lond	lässənd	ließənd

XII.

wessa (ob. wössa), wissen; gwißt (ob. gwößt) hāⁿ, gewußt haben.

ob. eš. unt. ob. ob. unt.

i wāß, wāß, wōß, ich weiß	wess(i), wöss, wisse	wößt, weßt, wüßte.
du wāšt, wāšt, wōšt	wessišt, wössišt, wößtišt	
er wāß, wāß, wōß	wessi, wösse,	wößt
miər wissənd ob.	wössend	wößtənd ob. wössende

XIII.

gōⁿ, gehen; gana sī, gegangen sein.

gāy, seltener gōⁿ, gehe; gond, geht.

i gō ⁿ (gāy), ich gehe	gey(i), gehe	gięg, gęjt, giinge
du gōšt,	genjist	gięgšt, gentišt
er gōt	gey(i)	gięg, gejt
miər gond	genjənd	gięgənd, gęjtənd

XIV.

štōⁿ, stehen; gštanda sī, gestanden sein.

štand, štēhe; štond, štēht.

i štō _n , (štand), ich štēhe	štāndi, štēhe	ob. štūənd, štānde
du štōšt	štāndišt	gewöhnl. i tāt štō ⁿ u. f. w.
er štōt	štāndi	
miər štond	štāndənd	